

" NOI, PREȘEDINTELE ROMÂNIEI "

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.3221

Dosar nr.3434/2/2009

Ședința publică de la 17 iunie 2010

Președinte:	Iuliana Rîciu	- judecător
	Çarmen Ilie	- judecător
	Emanuel Albu	- judecător
	Anca Sterie	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de S.C. „Mailers Serv” SRL împotriva sentinței nr.4021 din 18 noiembrie 2009 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința de la 3 iunie 2010, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, iar pronunțarea deciziei a fost amânată pentru data de 10 iunie 2010, iar apoi pentru 17 iunie 2010.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, reclamanta S.C. „Mailers Serv” SRL a solicitat în contradictoriu pârâtul Consiliul Concurenței, obligarea acestuia la emiterea deciziei prevăzute de art.45 din Legea nr.21/1996, republicată, cu privire la investigația declanșată în baza Ordinului nr. 175/01.08.2005.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că a depus la data de 06.07.2005 o plângere privind abuzul de poziție dominantă săvârșit de către CN Poșta Română S.A., înregistrată la Consiliul Concurenței sub nr. RS103, precum și că prin Ordinul nr.175 din 01.08.2005 s-a dispus deschiderea unei investigații, însă nici până în prezent nu s-a emis decizia prevăzută de art. 45 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată.

Reclamanta a menționat că la data de 26.01.2007 a depus o plângere prealabilă prin intermediul căreia a solicitat emiterea deciziei cu privire la investigația declanșată în baza Ordinului nr.175 din 01.08.2005, iar la data de 21.12.2007 i s-a comunicat că plângerea prealabilă a fost respinsă, pe motiv că soluționarea unei investigații necesită timp îndelungat.

Reclamanta a considerat că durata de timp alocată acestei investigații depășește o durată de timp rezonabilă în conformitate cu gravitatea faptelor reclamate, cu informațiile comunicate și cu practica europeană în materie, potrivit căreia o astfel de investigație se finalizează, de regulă, într-un interval de timp de aproximativ un an.

Prin întâmpinarea formulată la data de 26.03.2008, pârâtul a solicitat, în principal, respingerea acțiunii ca inadmisibilă, pe motiv că aceasta nu se referă la un act administrativ generator de raporturi juridice de drept administrativ, astfel cum acesta este definit de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Curtea de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal prin Sentința nr.2106 din 02.09.2008, a respins excepția inadmisibilității, invocată de pârât și a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Împotriva Sentinței nr.2106 din 02.09.2008, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, a declarat recurs, în termen legal, reclamanta, iar prin Decizia civilă nr.752 din 12.02.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, s-a dispus admiterea recursului, casarea sentinței recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță.

La Curtea de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, cauza trimisă spre rejudecare a fost înregistrată sub nr. 3434/2/2009.

La data de 12.11.2009, pârâtul a invocat excepția rămânerii fără obiect a acțiunii (prin care se solicita emiterea deciziei de către autoritatea de concurență în 30 de zile), prin raportare atât la dispozițiile procedurale referitoare la desfășurarea investigațiilor în domeniul concurenței (art.40-44 din Legea nr.21/1996), precum și la considerentele reținute de Î.C.C.J.

Prin Sentința nr.4021 din 18 noiembrie 2009, Curtea de Apel București a respins excepția rămânerii fără obiect a acțiunii, invocată de pârâtul Consiliul Concurenței și a respins acțiunea formulată de reclamanta S.C. Mailers Serv SRL.

Referitor la excepția rămânerii fără obiect a acțiunii, Curtea a reținut că aceasta este neîntemeiată, având în vedere că litigiul dedus judecății are ca obiect obligarea pârâtei la emiterea deciziei în conformitate cu art.45 din Legea concurenței, iar până la data soluționării cauzei, o astfel de decizie nu a fost emisă.

Pe fondul cauzei, Curtea a constatat că autoritatea pârâtă a parcurs etapele necesare ale procedurii administrative conform Legii concurenței nr.21/1996, că natura complexă a investigației, actele procedurale dispuse și amploarea informațiilor acumulate demonstrează respectarea termenului

rezonabil prevăzut de art.6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Împotriva Sentinței nr.4021 din 18 noiembrie 2009 a Curții de Apel București a declarat recurs reclamanta S.C. „Mailers Serv” SRL, care a invocat ca temei dispozițiile art.304 pct.9 din Codul de procedură civilă și a susținut, în esență, următoarele critici:

- în mod greșit a reținut instanța de fond că autoritatea de concurență s-ar afla în cadrul termenului rezonabil prevăzut de art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

- instanța de fond a ignorat faptul că autoritatea de concurență a desfășurat investigația cu lentoare, fără un efect concret și fără a prezenta motivele care o împiedică să finalizeze investigația;

Consiliul Concurenței a depus întâmpinare prin care a combătut criticile formulate în recurs, susținând, în esență, că soluția instanței de fond este legală și temeinică.

Astfel, argumentează autoritatea de concurență, termenul rezonabil prevăzut la art.6 paragraful 1 din CEDO este abordat în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului din perspectiva posibilei afectări a inculpatului, a celui anchetat/ investigat și nu a celui care a formulat o plângere (cauza Stoianova și Nedelcu contra României).

În domeniul concurenței, susține autoritatea publică intimată, jurisprudența instanțelor europene este în sensul că, din moment ce legislația comunitară reglementează instituția prescripției speciale, părțile nu se pot prevala de termenul rezonabil.

În legislația națională, arată intimata, Legea concurenței nr.21/1996 republicată, nu reglementează un termen pentru finalizarea investigației și emiterea deciziei prevăzute la art.45, autoritatea de concurență fiind datoare să-și exercite prerogativele în cadrul limitelor prescripției speciale și, oricum, potrivit art.59 alin.(1) orice acțiune declanșată în scopul unei examinări preliminare sau în scopul declanșării unei investigații în legătura cu o anumită încălcare a legii ca întrerupe cursul termenelor de prescripție.

În concluziile scrise depuse, autoritatea intimată a precizat că, în prezent, investigația se află în stadiul analizării ultimei corespondențe cu C.N.P.R., apreciindu-se că există posibilitatea finalizării investigației până la începutul anului 2011.

Recursul este întemeiat.

În cauză este necontestat că, la data de 6 iulie 2005, societatea comercială recurentă a sesizat autoritatea de concurență cu o plângere prin care a sesizat un abuz de poziție dominantă săvârșit de Compania Națională Poșta Română, precum și că, prin Ordinul nr.175 din 1.08.2005

emis de Președintele Consiliului Concurenței, s-a dispus declanșarea investigației, care nu a fost finalizată până la data soluționării cauzei de față.

Este adevărat că dispozițiile din Capitolul V al Legii nr.21/1996, republicată, nu prescriu un termen în limitele căruia autoritatea de concurență este obligată să acționeze și să finalizeze procedura de investigare a aspectelor de nelegalitate sesizate, dar acest lucru nu poate justifica, în niciun caz, susținerea că activitatea de investigare a Consiliului Concurenței se poate desfășura în afara oricărei constrângeri de timp, așa cum ar rezulta din apărările formulate de autoritatea intimată.

Totuși, în cauză, în lipsa unui termen care să fi fost stabilit prin Legea nr.21/1996 republicată, nu este aplicabil nici termenul de 30 de zile prevăzut la art.2 alin.(1) lit.h) din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, așa cum Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal s-a pronunțat deja prin Decizia nr.752 din 12 februarie 2009 în aceeași cauză.

Prin aceeași decizie, Înalta Curte a stabilit, cu autoritate de lucru judecat, că în materia investigației prevăzute la art.33-48 din Legea nr.21/1996 republicată, „se aplică în mod firesc termenul rezonabil” de soluționare a investigației, care „nu poate fi înlăturat de existența termenului de prescripție a aplicării sancțiunii prevăzut la art.59 din Legea nr.21/1996, republicată”.

Într-adevăr, potrivit art.16 din Legea nr.21/1996 republicată, Consiliul Concurenței este o autoritate administrativă autonomă care își exercită atribuțiile potrivit dispozițiilor acestei legi, dar și în conformitate cu principiile dreptului la o bună administrare, consacrat prin art.41 din Carta europeană a drepturilor fundamentale, principii care se regăsesc în Codul bunei administrații, între care și principiul termenului rezonabil.

Astfel, potrivit art.7 din Codul bunei administrații, aprobat prin Recomandarea CM (2007)7 a Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei, administrațiile publice trebuie să acționeze și să-și execute obligațiile într-un termen rezonabil, principiu care constituie o componentă a dreptului la o bună administrare (administrație), așa cum acesta este consacrat în dreptul european (art.41 din Carta europeană a drepturilor fundamentale, preluată în Tratatul de la Lisabona).

Astfel fiind, Înalta Curte va înlătura apărările potrivit cărora acțiunile Consiliului Concurenței în ceea ce privește investigația în litigiu ar fi sustrate oricărei constrângeri, inclusiv constrângerii unui termen rezonabil.

Or, având în vedere circumstanțele și complexitatea cauzei, dar și miza și obiectul litigiului, Înalta Curte constată că autoritatea de concurență nu a alocat resursele umane, materiale, etc., necesare și nu a dispus măsurile organizatorice necesare finalizării investigației într-un termen rezonabil,

120

termenul de aproape 5 ani de la declanșarea investigației constituind o depășire a unei durate rezonabile.

Astfel fiind, recursul va fi admis, soluția instanței de fond va fi desființată și rejudecând cauza, acțiunea va fi admisă.

Având, însă, în vedere că recurgerea la aplicarea termenului prevăzut la art.24 alin.(1) din Legea nr.554/2004 ar fi în măsură să afecteze calitatea actelor de finalizare a investigației, va fi stabilit un termen util de maxim 6 luni de la data pronunțării acestei decizii, în care Consiliul Concurenței va trebui să ia toate măsurile necesare pentru a finaliza investigația și a emite decizia legală.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de S.C. „Mailers Serv” SRL împotriva sentinței nr.4021 din 18 noiembrie 2009 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința atacată.

Admite acțiunea și obligă autoritatea pârâtă să emită Decizia de finalizare a investigației în termen de 6 luni.

Cu opinia separată a doamnei judecător Carmen Ilie în sensul respingerii recursului, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 17 iunie 2010.

JUDECATOR,

I.Rîciu

[Signature]

JUDECATOR,

Em.Albu

[Signature]

MAGISTRAT ASISTENT,

"Dăm împuternicire și ordonăm agenților de executare să pună în executare prezenta.....
Ordonăm agenților forței publice să acorde concursul la executarea acestei..... iar procurorii să stăruie pentru aducerea ei la îndeplinire, în condițiile legii.
Spre credință prezenta..... s-a semnat de."

Președinte,

Grefier șef

Red.Em. A
Tehnored. T.E.
6 ex.
Jud. fond EI

ROMANIA
CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI
SECȚIA Coet adu

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosar
acestei instanțe Nr. 3434/2/2009/ico
se legalizează de noi.

GREFIER ȘEF

[Signature]

S-a anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr. 107298
Tf. 0,30 în sumă delei
GREFIER ȘEF
[Signature]

Irevocabilă

